

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 372/2014-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. júna 2014 predbežne prerokoval sťažnosť J. V., zastúpeného advokátom Mgr. Dr. Antonom Kušnírom, Ulica Jána Reka 13, Žilina, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Stálym rozhodcovským súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 13408/10 a jeho rozsudkom z 25. januára 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. V. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. februára 2014 doručená sťažnosť J. V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) Stálym rozhodcovským súdom

(ďalej len „rozhodcovský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13408/10 a jeho rozsudkom z 25. januára 2011 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

Napadnutým rozsudkom rozhodcovský súd zaviazal sťažovateľa zaplatiť obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĽ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, sumu 1 120,87 € s úrokom 0,25 % denne zo sumy 1 120,87 € od 29. augusta 2010 do zaplatenia, zákonným úrokom 6 % ročne zo sumy 1 120,87 € od 26. októbra 2010 do zaplatenia a trovy rozhodcovského konania v sume 311,67 €, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že rozhodcovská doložka, na základe ktorej v jeho veci rozhodoval rozhodcovský súd zriadený obchodnou spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, nebola platne uzavretá, pretože *„chýba zhodný a určitý prejav vôle signatárov dohody“*, keďže rozhodcovská doložka bola obsiahnutá vo všeobecných podmienkach bez toho, aby mal sťažovateľ možnosť si zvoliť rozhodcu. Rovnako v sťažnosti namieta, že *„rozhodcovský súd je v ekonomickej závislosti od podaných návrhov veriteľky, čo spôsobuje, že jeho rozhodnutia porušujú právo účastníka konania na prejednanie veci pred nezávislým súdom, resp. na spravodlivé súdne konanie podľa ust. čl. 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a s ust. čl. 46 ods. (1) ústavy na inú právnu ochranu“*.

V ďalšej časti sťažnosti sťažovateľ poukazuje na okolnosti a dôvody uzavretia zmluvy o úvere, na podklade ktorej bol vydaný napadnutý rozsudok, ďalej na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, nedostatky jeho riadneho odôvodnenia, a napokon aj na judikatúru všeobecných súdov v spotrebiteľských veciach, ktorá má byť podľa neho v jeho prípade aplikovateľná (rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3 Co 151/2013 a sp. zn. 3 Co 3/2011). Právomoc ústavného súdu vo veci konať sťažovateľ odvodzuje od nálezov ústavného súdu č. k. III. ÚS 162/2011-34, ktorý má umožňovať preskúmanie zásad spravodlivého procesu aj v rozhodcovskom konaní.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ ústavnému súdu navrhuje vydať rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní

vedenom pod sp. zn. 13408/10 a jeho rozsudkom z 25. januára 2011, označené rozhodnutie zruší, sťažovateľovi prizná finančné zadost'učinenie v sume 5 000 € a na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 275,94 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

V posudzovanom prípade ústavný súd z pripojenej kópie exekučného príkazu súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého sp. zn. EX 5707/11 zistil, že sťažovateľom napadnutý rozsudok rozhodcovského súdu nadobudol právoplatnosť 14. februára 2011

a vykonateľnosť 17. februára 2011. Túto skutočnosť si zároveň ústavný súd overil aj na Okresnom súde Považská Bystrica, ktorý na základe návrhu na začatie exekúcie vedeného pod sp. zn. 3 Er 419/2011 vydal 25. mája 2011 vo veci poverenie na vykonanie exekúcie pod č. 5306*053642. Ústavný súd zároveň poznamenáva, že sťažovateľ žiadnym spôsobom v sťažnosti nespochybňoval deň nadobudnutia právoplatnosti rozhodcovského rozsudku.

Lehota na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy teda začala v okolnostiach danej veci plynúť 14. februára 2011, kedy napadnutý rozsudok nadobudol aj právoplatnosť, a v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde skončila 14. apríla 2011. Ústavnému súdu však bola sťažnosť proti napadnutému rozsudku doručená 28. februára 2014, teda zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy. Nedodržanie tejto lehoty je pritom dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (III. ÚS 480/2012, III. ÚS 549/2013, I. ÚS 52/2014).

Keďže sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, možno konštatovať, že lehota stanovená pre tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľovi bez akýchkoľvek pochybností uplynula skôr, ako podal túto sťažnosť. Ústavný súd preto jeho sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2014